

Dr. BAHADIR KALEAĞASI

TUSIAD Uluslararası Koordinatörü - Brüksel

DEĞİŞİM VE ETKİLEŞİM

AB değişiyor. Yeni 'Lizbon Reform Antlaşması' ile AB kurumsal yapısına bir dizi yenilik getirildi. Bunlar mükemmel bir yapı oluşturan en akılcı düzenlemeler değil. Ülkeler arası duyarlı pazarlıklarda karmaşık uzlaşma arayışlarının sonuçları:

■ **AB Konseyi Başkanı** iki buçuk yıllığına atandı. AB liderleri nispeten ikinci planda bir uluslararası siyasal kimliği olan Belçika Başbakanı Herman Van Rompuy'u seçtiler.

Şimdiki görevi doğrudan Türkiye'yi etkilemiyor, Türkiye konusunda bir karar mercii değil. Fakat halen içinde bazı karşıt iğdütleri varsa ve çok sık sık bir kriz anında kendisinin arabuluculuğu istenirse olumsuz etkileri olabilir. Şimdiki genel olarak AB liderler zirvelerine oturum başkanlığı ötesinde ne derecede etkili bir konumda olacağı da bilinmiyor.

Zaman gösterecek. Sonuçta ortaya bir başkanlıklar ağı çıkmakta: Konsey Başkanı, üç ülkeden oluşan 18 aylık başkanlık takımı, bu takımın içinde altı ayda bir değişen başkan, AB Komisyonu Başkanı, Dışişleri Konseyi Başkanı olacak olan Dışişleri Bakanı ve Euro Grubu Başkanı.

■ **AB dışişleri bakanı** olarak AB Komisyonu'nun İngiliz üyesi ve Dış Ticaret Komiseri Catherine Ashton seçildi. Bu kişi aynı zamanda AB Komisyonu Başkan Yardımcısı olarak Bakanlar Konseyi ile Komisyon arasında köprü olacak. AB Başkanı gibi, AB Dışişleri Bakanı da iki konuda devreye girecek. Birincisi, 27 üye ülkenin politikaları arasında bir uzlaşma sağlamak. İkincisi, bu olası uzlaşmanın Avrupa ve dünya kamuoyu nezdinde sözcüsü olmak.

■ **AB Bakanlar Konseyi'nde çift çoğunluk sistemi** Çok önemli. Üye ülkeler arasındaki güç dengesi bu kurala

yanıyor. Kararlar için salt değil nitelikli çoğunluk gerekli. Bunun için 2014'ten itibaren üç koşulun bir araya gelmesi gerekecek: üye ülke sayısının yüzde 55'i, en az 15 ülke ve AB nüfusunun en az yüzde 65'inin temsili. Ayrıca birçok değişik durum için farklı hesaplar, kararı tıkama azınlıkları ve geçici düzenlemeler var. Karmaşık bir sistem. Tabii AB içinde uzlaşma geleneği var. Ne var ki artan üye ve yetki alanı sayısı sonucunda durum değişebilir. Bu arada genişleme ve vergi gibi bazı alanlarda oybirliği kuralı, yani üye ülkelerin her birinin veto yetkisi devam edecek.

■ **AB Komisyonu** 2014'den itibaren her ülkeden bir komiser kuralı ile seçilmeyecek. Coğrafi dağılım ve büyüktüçük ülke dengesine göre sırayla üye ülke sayısının üçte ikisi kadar komiser, görevlendirilecek. Komisyon başkanı Avrupa Parlamentosu tarafından seçilecek. Ortaya daha etkin çalışacak bir komisyon çıkıyor. Fakat kendisinden komiser bulunmayan ülkelerin Komisyon'a yaklaşımı değişebilir. Komisyon bir nevi AB hükümeti olma özelliğini kendine ait kurumsal alanda sürdürmeye çalışacak.

■ **Avrupa Parlamentosu'nun gücü** her reformda olduğu gibi artıyor. Daha çok alanda Konsey ile birlikte 'ortak karar' kuralı işleyecek. Parlamenter sayısı 751 ile sınırlanıyor. Ülke başına en fazla 96, en az 6 koltuk tahsis ediliyor. Bunların dağılımına AB Konseyi karar verecek. Ulusal parlamentolara da, yasa tasarılarının AB düzeyinde yetki alanına uygunluğu konusunda denetim olanağı veriliyor.

Daha birçok konu var: Bazı alanlarda daha ileri birlik isteyen bir grup ülkenin "güçlendirilmiş işbirliği", AB vatandaşlığı ve dilekçe hakkı, temel haklar bildirgesi, dış politika ve iç güvenlik düzenlemeleri...

İşbirliğine giren KOBİ Avrupa'nın fonunu kazanır

TUSIAD Dış İlişkiler Bölümü Uzmanı Dilek Örnek, Avrupa Birliği, 7. Çerçeve Programı kapsamında KOBİ'lere Ar-Ge ve inovasyon faaliyetleri için sağlanan finansal destekler hakkında bilgi verdi. Program kapsamında verilen

fonlardan yararlanmak için KOBİ'lerin bir konsorsiyum oluşturup ardından da bir proje geliştirmeleri gerektiğini bildiren Örnek, 7. Çerçeve Programı'nın 2007-2013 yıllarını kapsadığını belirtti.

7. ÇERÇEVEDE HANGİ DESTEKLER VAR?

Dilek Örnek, 7. Çerçeve'nin pek çok programı kapsadığını belirterek, onlardan birkaç örnek verdi

İşbirliği Özel Programı: Ar-Ge yetkinliği yüksek KOBİ'lere sağlıyor. Türkiye'nin bu projeler için AB'den alması öngörülen hibe ise 15.2 milyon euro. 10 tematik alandaki çalışmalarını destekliyor. Bunlar sağlık, gıda, bilgi teknolojileri, nanoteknoloji, enerji, çevre, ulaştırma, sosyoekonomik ve beşeri bilimler, uzay ve güvenlik. Türkiye, bu alanda 2008 sonuna kadar bin 213 proje başvuru yaptı.

Kapasiteler Özel Programı: KOBİ'lerin inovasyon yetkinliklerini geliştirmeye ana hedef olarak belirleyen bir program. Bu yolla teknolojik yeni ürün ve servislerini geliştirmelerini hedefleniyor.

Programda konu sınırlaması yok.

Kişiyi Destekleme Programı: Bu program ise kısa ya da orta vadede şirkette bir akademisyeni istihdam etme imkânı sağladığı gibi

Ar-Ge çalışmalarına da özel bir destek veriyor. İstenildiği takdirde proje yönetimi danışmanlık firmasına verilebiliyor. Bu programda KOBİ'lere sağlanan fon, Ar-Ge masraflarının yüzde 75'ini, yönetim giderlerinin ise yüzde 100'ünü kapsıyor.

Eurostars Programı: Eurostars ise AB'ye üye 26 ülke ve 7 asosye ülkenin ortak programı. Hedef kitlesi diğerlerinde olduğu gibi Ar-Ge'ye odaklanan KOBİ'ler. Programın özelliklerinden biri de herhangi bir teknoloji alanı ve sektör ayrımı yapmaması.

Bond

by harri koskinen

Doğanın ritmi

e-kale.com

Çanakkale Seramik

Kalebodur

AB'nin evrimi ve Türkiye'nin durumu

Türkiye açısından AB'nin evrim halindeki kurumsal yapısı önemli. Çünkü:

1- **Ulusal çıkar meselesi.** AB'ye üye adayı olmayan ABD, Japonya, Brezilya, Hindistan gibi ülkeler için bile, AB'yi anlamak çok önemli bir ulusal çıkar konusudur.

Karmaşık sistemi ile aldığı kararlarla AB küresel ekonomiye yön veriyor, standartları belirliyor ve uluslararası ilişkilerde önde gelen bir rol oynuyor.

2- **Bugünün değil, yarının AB'sine üye olacağız.** Karar alma sistemi tıkanmış, siyasal zafiyet içinde bir AB Türkiye için çekim gücünü yitirebilir. Diğer yandan, AB içindeki siyasal denge sorunlarını iyi anlayan bir Türkiye, kendi hedefleri doğrultusunda önemli fırsatlar yakalayabilir.

3- **Türkiye'nin AB üyeliğinin ku-**

rumsal sonuçları belirleyici bir etken olacak. Son Lizbon Antlaşması yeni üyelikler için dar bir alan yaratmakta. Özellikle AB Bakanlar Konseyi ve Avrupa Parlamentosu'nda nüfus kistasına bağlı dengeler Türkiye lehine önemli bir ağırlık oluşturacak. Bu gerekçeyi giderek Türkiye'yi ikinci sınıf bir "ayrıcılık ortak" konumuna itmek isteyen bazı AB çevrelerinde daha çok duyacağız.

AB'nin kurumsal açıdan nispeten rahatlamasından ilk yararlanacak aday ülke İtalya'da. Ekonomik kriz darbesiyle AB dışında kalma tercihini bedelini ağır ödeyen bir ülke. Avrupa değişmeye devam ediyor. AB giderek daha derin bir birlik, fakat bir devlet değil. En Batı'daki ülke yakında İrlanda değil İtalya'da.

Peki ya en Doğu'daki ülke? Sorular uzun süredir değişmiyor. Hangi Türkiye? Hangi AB?